

ודבקות היא בכל הצדדים
ושמחה של עליונים ותחתונים.
ואז, (תהלים מט) תורת ה' תמימה
משיבת נפש. ובשלושה זמנים
אלו חוזרת הפפרת בצדדיה
כראוי.

בפפרת זו נפרסת למעלה תוף
אותה נקדה ועלמת באור
הראשון שנפרס, ואחר כך נפרסת
בשלמות ושורה על הפריסה
הראשונה. וכאשר סוככים פנפי
הכרובים על פפרת זו כדי לסוכך
על הפפרת שלא תהיה בגלוי,
כפפרת - פפרת כתוב. וכאשר בא
האור העליון, אותם הכרובים
מפים בכנפיהם ומעלים אותם
למעלה, ואומרים שירה מרבו
השמחה ההיא של אותו האור.
וכדגמת זה הוא למטה, והפפרת
חוזרת, ומאותם השלשה והאחד
היו כרובים ימין ושמאל. הימין
שורה בו רוח של מעלה מאותו
צד. והשמאלי שהיה למערב
בחזרת הפפרת, עומד אצלו בצד
שמאלו, ושורה בו רוח נקבה,
ומתחברים זה בזה בחביבות של
זכר ונקבה. וכן לכל הצדדים
בסבוב הפפרת, ולעולם הם
שנים, זכר ונקבה, למטה בעולם
הזה הם שנים ולא יותר.

ואם תאמר למעלה, הואיל (ולא)
צריך דבקות בפפרת איך תחזור
הפפרת? ודאי באותה החזרה
מתדבקים זה בזה ותמיד נדבק
בה. וכדגמת הכרובים שהם
למעלה, כך עומדים על אות ונס,
והרי בארנו הסוד שכתוב פרשי
כנפים סוככים, ולא כתוב פרושי
כנפים סוככים. אלא על אות ונס
היו עומדים.

זמנים ידועים היו מעלים פנפיהם
ופורשים אותם למעלה בכל יום,
והיו מסתדרים ומחפים על
הפפרת, ועל זה באות ונס היו

שלימו אשתפח וחביבו ודבקותא איהו בכל
סטרין וחדוה דעלאי ותפאי. וכדין, (תהלים מ"ט)
תורת ה' תמימה משיבת נפש. ובתלת זמנין
אלין פפורתא אתהדרת בסטראה כדקא יאות.
בפפרת דא אתפרסא לעילא גו ההוא נקודה
טמירא, בנהירו קדמאה דאתפרסא,
לבתר אתפרס בשלימו ושריאי על ההוא
פריסו קדמאה כד אתחפיאן גדפי כרובים על
האי כפורת, בגין דאתחפיאי כפורת ולא יהא
באתגליאי. כפורת כפורת פתיב, דכד אתי
נהירו עלאה, אינון כרובים בטשי בגדפייהו
וסלקי לון לעילא, ואמרין שירתא מסגיאו
דההוא חדוה דההוא נהירו. כגוונא דא לתתא
וכפורתא אתהדר ומאינון תלתא וחד, הוו
כרובים ימינא ושמאלא, ימינא שריאי ביה
רוחא דלעילא מההוא סטרא, ושמאלא דהנה
למערב באהדרותא דכפורתא קאים לגביה
בסטרא שמאלא, ושריאי ביה רוחא דנוקבא,
ואתחבר דא בדא בחביבו דדכר ונוקבא. וכן
לכל סטרין באהדרותא דכפורתא, ולעולם
תרין אינון, דכר ונוקבא. לתתא בהאי עלמא
אינון תרין ולא יתיר.

ואי תימא לעילא הואיל (ולא) ואיצטריף
דבקותא בפפורתא, איך יתהדר כפורתא.
ודאי בההוא אהדרותא אתדבק דא בדא ותדיר
אתדבק בה כגוונא דכרובים. אינון לעילא
קיימין על את וניסא, והא אוקימנא רזא
דכתיב, פרשי כנפים סוככים ולא כתיב
פרושי כנפים סוככים אלא על את וניסא הוו
קיימין.

זמנין ידיעאן הוו סלקאן גדפייהו ופרשי לון
לעילא בכל יומא, והוו מתסדרן
ומחפיין על כפורתא, ועל דא באת וניסא הוו